

ומה שמי?

1. **אורות / זרעונים / ה. יסורים ממרקים**
עקר האמונה היא בגדלת שלמות אין-סוף. שכל מה שנכנס בתוך הלב הרי זה ניצוץ בטל לגמרי לגבי מה שראוי להיות משער, ומה שראוי להיות משער אינו עולה כלל בסוג של בטול לגבי מה שהוא באמת.
2. **מדרש רבה קהלת - פרשה ז פסקה ג**
תני שלשה שמות נקראו לאדם הזה אחד שקראו לו אביו ואמו ואחד שקראו לו אחריים ואחד שקרוי לו בספר תולדות ברייתו.
3. **מדרש תנחומא ויקהל - פרק א**
שלשה שמות נקראו לו לאדם אחד מה שקוראים לו אביו ואמו ואחד מה שקוראין לו בני אדם ואחד מה שקונה הוא לעצמו.
4. **מדרש רבה בראשית - פרשה יז פסקה ד**
א"ר אחא בשעה שבה הקב"ה לבראת את האדם נמלך במלאכי השרת אמר להן נעשה אדם אמרו לו אדם זה מה טיבו אמר להן חכמתו מרובה משלכם הביא לפניכם את הבהמה ואת החיה ואת העוף אמר להם זה מה שמו ולא היו יודעין. העבירן לפני אדם אמר לו זה מה שמו אמר זה שור זה תמור זה סוס וזה גמל... - 'ואתה מה שמך?' אמר לו אני נאה להקרא אדם שנבראתי מן האדמה. - 'ואני מה שמי?' (מדרש רבה בראשית - פרשה יז פסקה ד)
5. **השל"ה הקדוש - תולדות אדם הקדמת**
"אדם" מלשון אדמה לעליון (ישעיה יד). ועל כסא דמות אדם, ואם הוא מפריד את עצמו מהדביקות, אז נקרא אדם על שם האדמה אשר לוקח ממנה, ועפר הוא ולעפר ישוב. אמנם שם אדם המורה על 'אדמה לעליון', זהו עיקר התכלית... על כן שם אדם בעצם, שכן עולה במספר בשמו הגדול במילואו 'יוד' 'הא' 'ואו' 'הא'.
6. **אוה"ק ב, שנט**
כל נפש חיה ניצוץ הוא מאור האבוקה הגדולה הכללית, נשמת האדם. רק למראה עיניים, כל מין וכל פרט הוא מצוי בפני עצמו, העין החודרת רואה לבת חיים גדולה, מאחזת באדם הכללי, לכל פלגיו, שבתוכם חילופי מדרגות רבות, במידת האור והחום המתגלה, וכל בריאה גולמית מוכשרת היא רק לחלק קטן מאור זה המאיר בו.
7. **אוה"ק ב, שנט**
נשמת האדם, בהרחבתה, כוללת היא בתוכה את הנשמות הפרטיות של כל הברואים כולם.
8. **מדרש רבה בראשית פרשה ח פסקה י**
אמר רבי הושעיא בשעה שברא הקב"ה אדם הראשון טעו מלאכי השרת ובקשו לומר לפניו קדוש משל למלך ואפרכוס שהיו בקרונין והיו בני המדינה מבקשין לומר למלך דומינו ולא היו יודעין איזהו מה עשה המלך דחפו והוציאו חוץ לקרונין וידעו הכל שהוא אפרכוס כך בשעה שברא הקב"ה את אדם הראשון טעו בו מלאכי השרת ובקשו לומר לפניו קדוש מה עשה הקדוש ב"ה הפיל עליו תרדמה וידעו הכל שהוא אדם הדא הוא דכתב (ישעיה ב) חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא.
9. **ילקוט שמעוני תהלים - פרק צג - רמז תתמז**
כיון שנברא אדם קם על רגליו והיה מתואר בדמות אלהים והיה קומתו מן המזרח למערב וראו אותו כל הבריות ונתיראו מלפניו סבורים שהוא בוראם ובאו להשתחוות לו אמר להם מה אתם באים להשתחוות לי בואו אני ואתם ונלביש גאות ועוז ונמלך עלינו למי שבראנו, באותה שעה פתח אדם את פיו וענו כל הבריות אחריו ה' מלך גאות לבש.
10. **רש"י על בראשית פרק ג פסוק כב**
ועתה פן ישלח ידו וגו' - ומשיחיה לעולם הרי הוא קרוב להטעות הבריות אחריו ולומר אף הוא אלוה.
11. **רש"י על בראשית פרק ב פסוק יח**
(יח) לא טוב היות וגו' - (ב"ר) שלא יאמרו שתי רשויות הן. הקב"ה יחיד בעליונים ואין לו זוג וזה בתחתונים ואין לו זוג:
12. **(3) ספר השל"ה הקדוש בראשית תורה אור (א)**
ואלו אותיות של י"ה רומזים לחכמה ובינה. ובא הציווי מצות עשה של פריה ורביה שצריך להוליד בן ובת. הרי איש ואשתו ובן ובת שמולידים הוא סוד יהו"ה, ואז נקרא אדם בסוד הדמות אדמה לעליון. ועל שם זה נקרא הראשון יציר כפיו אדם, והוא סוד שם יהו"ה במילואו, 'יוד' 'הא' 'ואו' 'הא' עולה 'אדם'. ולא נקרא אדם רק עם אשתו.
13. **ספר נפש החיים - שער ג - פרק ב**
הוא יתברך לבדו המשיג עצמותו משיג איך הוא מקומן דכולהו עלמין בלי שנוי. כענין "והוא ידע את מקומה". וזהו אתי דייקא כענין לבא לפומא לא גליא.
14. **ספר איוב פרק כח, כג כד.**
אֵל־הַיִּם הַבֵּיין דְרַכָּה וְהוּא יָדַע אֶת מְקוֹמָהּ. כִּי הוּא לְקִצּוֹת הָאָרֶץ יָבִיט תַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם יִרְאֶה.
15. **עבודה זרה דף ג/ב**
אמר רב יהודה אמר רב שתיים עשרה שעות הוי היום שלש הראשונות הקדוש ברוך הוא יושב ועוסק בתורה שניות יושב ודן את כל העולם כולו כיון שרואה שנתחייב עולם כלייה עומד מכסא הדין ויושב על כסא רחמים שלישיות יושב וזן את כל העולם כולו מקרני ראמים עד ביצי כנים רביעיות יושב ומשחק עם לויתן.
16. **מכתבים מבעל הלשם, מכתב א', עמ' רמ מעין משה, הרב שץ, תשע"א**
וזהו הטעם, מה שאסור לחשוב באין סוף יתברך שמו: כי מילת 'אין סוף' ענינו הוא, שהוא בלתי גבול ובלתי תכלית ואין חוץ ממנו כלל, ואם כן אי אפשר לחשוב בו, כי המחשבה הוא מראה בעצמו כאילו שהוא חוץ ממנו חס וחלילה, ובא"ס אין שום חוץ ממנו כלל.
17. **רמח"ל דעת תבונות מו**
וכלל הוא: כל מה שיכולה מחשבת האדם לתפוס ולצייר - אינו ודאי מהותו יתברך, כי הוא מרומם ונשגב מכל מחשבה ורעיון, ואין בו שום אחד מן העניינים מה שיש בנבראיו, לא מן הגדולים ולא מן השפלים.
18. **ליקוטים סוף ספד"צ**
כי אין סוף ב"ה (א"ס) אין לחשוב בו כלל וכלל... וכל שכן באין סוף ברוך הוא יתברך שמו שאסור לחשוב כלל וכלל, ואפילו 'אין סוף' - אסור לקרותו. ומה שאנו מדברים בו ובספירות הכל מרצונו והשגחתו שידוע מצד פעולותיו.
19. **ספר נצח ישראל - פרק כב**
וזה שהשם יתברך הוא נגלה לנמצאים כדמות אדם, אף שאין דמות ודמיון לו יתברך, מכל מקום כך הוא נראה לנמצאים כדמות זה, כמו שאמר (ר' יחזקאל א, כו) "ועל הכסא דמות כמראה אדם".